

ANEU MAR ENDINS

Testimonis de Jesucrist a Europa

Durant la setmana que avui comencem i fins al proper diumenge, es celebrarà a Santiago de Compostel·la la Peregrinació Europea de Joves (PEJ) que serà un dels actes més esperançadors de l'Any Sant Jacobeu, aquest jubileu que tindrà un dels moments culminants amb la presència del Sant Pare Benet XVI, a la capital de Galícia, el 6 de novembre proper, durant el seu viatge a Santiago i a Barcelona per dedicar el temple de la Sagrada Família, el diumenge 7 de novembre.

Com a bisbe que ha estat cridat a treballar en el passat recent i en el present en el que podríem anomenar *la missió cristiana entre els joves* —en els nostres ambients eclesials en diem *Pastoral de la Joventut*— seré aquests dies a Santiago i des d'aquest escrit demano a

Els joves cristians tenen la responsabilitat de fer present l'Evangelí a l'Europa del s. XXI

tots els qui em llegeixen que vulguin resar pels fruits d'aquesta Peregrinació juvenil d'àmbit europeu.

Al meu article anterior vaig citar la primera part de la pregària que l'arquebisbe de Santiago, Julián Barrio, ha compostat per aquesta ocasió. Ara en citaré la segona i darrera part, que proposo resar als meus lectors i lectores. Diu així: «Us demano, Pare Sant, per intercessió de

Maria, la nostra Mare, i de l'apòstol sant Jaume, per tots els joves, perquè moguts per l'Esperit Sant, obrin els seus cors al vostre amor misericordiós, escoltin la vostra crida i siguin testimonis de la vostra presència viva en el món. A Vós l'honor, la glòria i la lloança pels segles dels segles. Amén».

Aquesta pregària té, com el Símbol de la Fe, una estructura trinitària. S'adreça a Déu Pare, per Jesucrist en l'Esperit Sant. És una pregària que revela una confiança en els joves i una certa preocupació pel futur. Els joves de tot Europa, que aquests dies trepitjaran el *Camí de Santiago*, són hereus d'un passat cristià, però a la vegada hauran de ser els protagonistes de l'evangelització de l'Europa del futur. Per això són motiu de preocupació i també d'esperança.

A la pastoral juvenil aspirem a formar uns joves cristians que estiguin presents en els llocs, ambients i institucions pròpies dels joves; que hi estiguin d'una manera activa i participativa; que siguin capaços de descobrir amb generositat i comprensió els valors i contravalors dels joves en les seves diverses tendències i grups, i que tinguin la capacitat d'assumir críticament una societat cada vegada més complexa i els seus condicionaments socioeconòmics.

Per tal d'obtenir tot això resulta evident que el jove o la jove no poden anar sols per la vida. La fe cristiana ens remet sempre a la comunitat humana i a la comunitat de fe, a la comunitat cristiana.

Però el grup o la comunitat cristiana no ha d'estar tancada en si mateixa o al servei de si mateixa. El fragment de la pregària que he citat parla de compromís, de resposta a la crida de Déu —en al·lusió transparent al problema de la manca de vocacions sacerdotals i religioses. I parla de ser «testimonis de la presència viva de Déu en el món». Per això, el camí cristià dels joves ha de valorar, des del mateix començament, petits compromisos o accions dels joves en la seva pròpia realitat d'estudi, de treball, de poble, barri, família, continent o món. Aquests dies d'agost es treballa a la capital de l'Apòstol pel futur cristià d'Europa. Vulgueu acompanyar-nos amb les vostres pregàries per l'Europa cristiana del tercer mil·lenni.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Bisbe de Terrassa

El Nunci de Sa Santedat visita les esglésies de Sant Pere

► El dissabte dia 26 de juny, coincidint amb l'ordenació episcopal de Mons. Salvador Cristau, Mons. Renzo Fratini, nunci de Sa Santedat a Espanya visità i mostrà interès per conèixer de prop el conjunt de les esglésies de Sant Pere de Terrassa, l'antiga Seu d'Ègara, després de l'acurada restauració feta aquests darrers temps. L'acompanyaren Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa i Mons. Salvador Giménez Valls, bisbe de Menorca, i Mn. Fidel Catalán, secretari general i canceller. El rector de la parròquia de Sant Pere, Mn. Antoni Deulofeu, guià la visita del recinte explicant cadascuna de les tres esglésies (Sant Pere, Santa Maria i Sant Miquel) i el baptisteri descobert recentment.

GLOSSA

Temps d'endrega

Amb l'estiu arriba per a molts el temps de vacances. Temps de descans i també d'endrega. L'habitació dels més petits amb cada cosa al seu lloc: les joguines a les caixes corresponents, els contes a la prestatgeria, els quaderns de l'escola a la més alta... Els adolescents i joves arxiven els apunts del curs, posen els CD i els DVD al seu lloc, ordenen els fitxers a l'ordinador i a l'MP3, ordenen la roba de l'armari, canvien el cartell de la paret després de parlar-ho amb els pares, guarden a la carpeta corresponent els apunts i materials de la catequesi... Els més grans fan dissabte a fons: ordenen les factures, els documents relacionats amb la salut, les cartes i els correus impresos, tenen cura de les petites reparacions pendents, pensen en les fotografies que van a l'àlbum o que convé arxivar a l'ordinador... Temps per fer neteja i, potser, per llençar algunes coses.

I la vida espiritual? El temps de vacances també és un bon moment per aturar-se i fer una reflexió sobre el que ha estat el curs que acaba. He crescut en edat, els petits i joves també en estatura... I el creixement en la fe? He estat constant en la meua relació amb Déu Pare? I amb Jesús, el meu Mestre? Em deixo portar pel que m'inspira l'Esperit? Com ha anat la pregària? I la participació en l'eucaristia dominical i

en el sagrament de la reconciliació? I la constància en la catequesi o en el grup de matrimonis o en l'acompanyament personal? Què puc endregar i què he de *llençar*?

Els altres també tenen el seu espai en aquesta reflexió. Els he estimat i servit com Jesús ensenya? He compartit els meus talents i béns amb els més necessitats? El respecte ha presidit les relacions familiars i d'amistat i amb companys i subordinats? M'he esforçat per participar en la vida de la comunitat cristiana, oferint-me per algun servei? Com he desenvolupat el meu voluntariat? En el grup de companys, he estat testimoni de fe...?

I tot passar-ho per la pregària tranquil·la i serena. Dedicar-hi un matí o una tarda, o tot el dia. Pregària individual o familiar. Parlar-ne en un passeig pel bosc o dalt de la muntanya; en la intimitat personal; entre el matrimoni, els pares i els fills, entre germans si en tenen l'edat. Són moltes les possibilitats. Sempre mirant endavant amb esperança. Déu ens estima i confia en la nostra bona voluntat, disposat a ajudar-nos a recomençar. «Això us recomana el Senyor: "Atureu-vos a mirar per on aneu, pregunteu, entre els camins fressats, quin és el bo. Seguiu-lo i trobareu repos"» (Jr 6,16).

Enric Puig Jofra, SJ

ANY MARAGALL

► Jo tinc fe sobretot en la conversa, perquè és la manera més natural de la comunicació verbal i conté en germen totes les altres [...]. En la conversa, la discussió és menys encarcarada que en

públic, menys tocada d'amor propi; en la conversa, per fi, quan és dignament usada, la paraula hi vola lliure i gràcia, amb tota la puresa del seu origen diví.

► Yo tengo fe sobre todo en la conversación, porque es la manera más natural de la comunicación verbal y contiene en germen todas las demás formas [...]. En la conversación, la discusión es menos rígida que en público, menos tocada por el amor propio; en la conversación, en fin, cuando es dignamente utilizada, la palabra vuela en ella libre y grácil, con toda la pureza de su origen divino.

(*Elogi de la paraula*, Barcelona, 15.10.1903)

DIUMENGE XVIII DE DURANT L'ANY

► Lectura del llibre de l'Eclesiastès (Coh 1,2;2,21-23)

Vanitat i més vanitat, deia el Portaveu-del-poble, vanitat i més vanitat, tot és en va. Després que un home s'ha esforçat a treballar amb coneixement, traça i eficàcia, ho ha de deixar tot a un altre que no s'hi ha esforçat per res. També això és en va, i és una gran dissort. Perquè, de fet, ¿què en treu l'home de tot esforç i de tot el neguit amb què treballa sota el sol? Passa els dies en el desfici i en les penes de la seva servitud, i de nit el seu cor no descansa. També això és en va.

► Salm responsorial (89)

R. *Al llarg de tots els segles, Senyor, heu estat sempre la nostra muralla.*

Vós feu tornar els homes a la pols / dient-los: «Torneu-vos-en, fills d'Adam». / Mil anys als vostres ulls / són com un dia que ja ha passat, / com el relleu d'una guàrdia de nit. R.

Quan preneu els homes / són com un somni en fer-se de dia, / són com l'herba que s'espiga: / ha tret florida al matí, / al vespre es marceix i s'asseca. R.

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-5.9-11)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

Per tant, feu morir allò que us lliga a la terra: fornicació, impuresa, passions, mals desigs i l'amor al diner, que és una idolatria; no us enganyeu els uns als altres, vosaltres que us heu despullat de l'home antic i del seu estil d'obrar, i us heu revestit del nou, que es renova a imatge del seu Creador i avança cap al ple coneixement. Aquí ja no compta ser grec o jueu, circumcís o incircumcís, bàrbar o escita, esclau o lliure, sinó que Crist ho és tot, i és de tots.

► Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 12,13-21)

En aquell temps, un de la gent digué a Jesús: «Mestre, convenceu el meu germà que es parteixi amb mi l'herència». Jesús li contestà: «Bon home, ¿qui m'ha encomanat a mi que fes de jutge o de mediador entre vosaltres?» Llavors digué a tothom: «Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses, perquè ni que algú tingués diners de sobres, els seus béns no li podrien assegurar la vida».

I els ho explicà amb una paràbola: «Un home ric va treure de les seves terres unes collites tan abundants, que no tenia on guardar-les. Tot rumiant, es va dir: Ja sé què faré: tiraré a terra els meus graners, en construiré de més grans, hi guardaré tot el meu gra i les altres mercaderies meves i em diré a mi mateix: Tens reserves per a molts anys: reposa, menja, beu, diverteix-te. Però Déu li digué: Vas errat! Aquesta mateixa nit et reclamen el deute de la teva vida i tot això que volies guardar-te, de qui serà? Així passa amb tothom qui reuneix tresors per a ell mateix i no es fa ric als ulls de Déu.»

► Lectura del libro del Eclesiastés (Coh 1,2;2,21-23)

¡Vanidad de vanidades, dice Qohelet; vanidad de vanidades, todo es vanidad! Hay quien trabaja con sabiduría, ciencia y acierto, y tiene que dejarle su porción a uno que no ha trabajado. También esto es vanidad y grave desgracia. Entonces, ¿qué saca el hombre de todos los trabajos y preocupaciones que lo fatigan bajo el sol?

De día su tarea es sufrir y penar, de noche no descansa su mente. También esto es vanidad.

► Salmo responsorial (89)

R. *Señor, tú has sido nuestro refugio de generación en generación.*

Tú reduces el hombre a polvo, / diciendo: «Retornad, hijos de Adán.» / Mil años en tu presencia / son un ayer, que pasó; / una vela nocturna. R.

Los siembras año por año, / como hierba que se renueva: / que florece y se renueva por la mañana, / y por la tarde la siegan y se seca. R.

Enseñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

Faç de Jesucrist. Mosaic del s. XII a la cúpula del temple de Santa Sofia, Istanbul

► Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los colosenses (Col 3,1-5.9-11)

Hermanos: Ya que habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde está Cristo, sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto, y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida nuestra, entonces también vosotros apareceréis, juntamente con él, en gloria. En consecuencia, dad muerte a todo lo terreno que hay en vosotros: la fornicación, la impureza, la pasión, la codicia y la avaricia, que es una idolatría.

No sigáis engañándoos unos a otros. Despojaos del hombre viejo, con sus obras, y revestíos del nuevo, que se va renovando como imagen de su Creador, hasta llegar a conocerlo. En este orden nuevo no hay distinción entre judíos y gentiles, circuncisos e incircuncisos, bárbaros y escitas, esclavos y libres, porque Cristo es la síntesis de todo y está en todos.

► Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 12,13-21)

En aquel tiempo, dijo uno del público a Jesús: «Maestro, dile a mi hermano que reparta conmigo la herencia.» Él le contestó: «Hombre, ¿quién me ha nombrado juez o árbitro entre vosotros?»

Y dijo a la gente: «Mirad: guardaos de toda clase de codicia. Pues, aunque uno ande sobrado, su vida no depende de sus bienes.»

Y les propuso una parábola: «Un hombre rico tuvo una gran cosecha. Y empezó a echar cálculos: “¿Qué haré? No tengo donde almacenar la cosecha.” Y se dijo: “Haré lo siguiente: derribaré los graneros y construiré otros más grandes, y almacenaré allí todo el grano y el resto de mi cosecha. Y entonces me diré a mí mismo: Hombre, tienes bienes acumulados para muchos años; túmbate, come, bebe y date buena vida.” Pero Dios le dijo: “Necio, esta noche te van a exigir la vida. Lo que has acumulado, ¿de quién será?” Así será el que amasa riquezas para sí y no es rico ante Dios.»

COMENTARI

El ric insensat

s'oblida de l'única realitat consistent, que és el judici de Déu. Els seus pensaments giren al voltant de càlculs, previsions, inversions i plans econòmics que ocupen tot el seu temps i les seves energies. Se sent tan segur que fins i tot es creu capaç de controlar i dirigir tot sol el seu destí. Ara bé, tota aquesta eufòria s'acaba de cop quan Déu pronuncia amb tot implacable «aquesta mateixa nit», paraules que fan volar pels aires tots els projectes i planificacions del protagonista de la paràbola. Jesús proposa una escala de valors i un projecte de vida molt diferents, arrelats en l'esperit, l'amor i el desprendiment dels béns materials.

En una societat consumista com la nostra, en què tenir diners per poder comprar quantes més coses millor sembla ser un dels objectius més buscats, les lectures d'avui són un toc d'atenció. Ens conviden a revisar les nostres prioritats, dependències i preocupacions. Ens conviden a no pensar i actuar exclusivament amb criteris econòmics. Cal deixar espai per als valors de l'esperit, per a l'amor, la gratuïtat i la solidaritat. En definitiva, la vida cristiana hauria de ser, sobretot, un signe d'humanitat, espiritualitat i transcendència. Sempre estem en les mans de Déu.

Dra. Núria Calduch-Benages

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Jr 28,1-17 / Sl 118 / Mt 14,13-21 ■ **dimarts**: Jr 30,1-2.12-15.18-22 / Sl 101 / Mt 14,22-36 □ **dimecres**: Jr 31,1-7 / Jr 31,10.11-12ab.13 / Mt 15,21-28 ■ **dijous**: Jr 31,31-34 / Sl 50 / Mt 16,13-23 □ **divendres**: Dn 7,9-10.13-14 (o bé: 2Pe 1,16-19 / Sl 96 / Lc 9,28b-36 ■ **disabte**: Ha 1,12-2,4 / Sl 9 / Mt 17,14-20 ■ **diumenge** vinent, XIX de durant l'any (lit. hores: 3a setm.): Sa 18,6-9 / Sl 32 / He 11,1-2.8-19 (o bé: 1-2.8-12) / Lc 12,32-48 (o bé: 35-40).

El leccionari d'aquest diumenge toca un tema delicat i molt actual: els béns materials i la temptació de posar-los al primer lloc en la nostra escala de valors. El savi Cohèlet, en la primera lectura, i Jesús, en l'evangeli, ens posen en guàrdia davant d'aquesta temptació a la vegada que ens recorden la relativitat del moment present i de les coses terrenes.

La paràbola llucana del ric insensat està col·locada en el context d'una discussió per qüestions d'herència que Jesús vol evitar costi el que costi. El Mestre vol desviar la conversa cap a un altre indret. El ric és insensat perquè no s'adona que l'afany de riqueses és una cosa fugissera i perquè

DIÀLEGS SOBRE LA FE

Déu és el fons del món

Gràcia (la mare): —Em dius que el professor de gimnàstica és molt pacient, perquè repeteix moltes vegades els exercicis i no perd els nervis, encara que el feu enfadar. És pacient, però no veus la paciència. L'entreveus a partir de la seva manera de parlar i actuar. Doncs, igualment passa amb el món sencer. Com diu el petit príncep, el més essencial, fill, és invisible als ulls. Només qui s'esforça per captar el que no és manifest, el que no es veu a ull nu, comprèn el fons del món.

Oriol (el fill): —Déu és el fons del món?

—Déu és transcendent.

—Transcendent?

—Vol dir que sempre està més enllà de tot, del món i dels conceptes. Dit d'una altra manera, Déu és infinitament més gran que totes les seves criatures, la seva majestat

és més alta que els cels. Sempre està més enllà. Déu és transcendent, s'esmuny, escapa a tot concepte. No el pots comprendre. Com deia un gran sant: si el comprens, no és Déu.

—Més enllà?

—Sí, més enllà de tot. És com la línia de l'horitzó, allí on semblen trobar-se el cel i el mar. Per molt que naveguis cap a aquella direcció, mai no arribaràs a tocar aquesta línia, perquè a mesura que t'hi acostes, es retira cap enrere.

—Però, per què s'hauria de retirar Déu?

—Déu ens ha deixat camp per córrer. S'ha retirat del món, però ens ha deixat en el fons del cor un desig de plenitud que res ni ningú pot esborrar. Sentim un anhel que res no pot apagar. Aquesta és la grandesa de l'home: que sent anhel de Déu. Més encara: és anhel de Déu.

Francesc Torralba

(Ah, sí? Com parlar de Déu als infants, Editorial Claret)

DÉU NO TÉ POR

Una Església pobra i desarmada

En el nostre món s'ha acabat el colonialisme, però l'Occident s'ha emportat una victòria enorme des del punt de vista antropològic: l'occidentalització del món i l'afermament sense límits del mercat. Aquesta victòria de l'occidentalització toca el seu vèrtex en la transformació antropològica de l'home contemporani i en la creació de la seva mentalitat de consumidor.

El camí de l'Església, de fet, es desplega en un món occidentalitzat i, al mateix temps, convertit en mercat. Què vol dir pobresa per a l'Església en aquest quadre marcadament nou? En una Església que vivia en un règim de cristiandat, per tant en una societat tota ella catòlica, en presència d'un poder catòlic, la pobresa era segurament desèiximent de les estructures riques i pesants o del sentiment de la potència de l'Església. La pobresa de Francesc d'Assís, el testimoniatge de la qual arriba també més enllà del seu segle, s'enquadra en el món cristià medieval.

En el món secularitzat del segle xx la pobresa ha estat una cita decisiva per a Charles de Foucauld i els seus seguidors, i ha estat sobretot un *fer-se com ells*, és a dir, viure pobres entre els pobres. És també l'experiència dels sacerdots obrers, que opten per compartir la pobresa del proletariat en els barris pobres i secularitzats de la perifèria urbana.

El tema de la pobresa va estar molt present en els debats del Concili Vaticà II i en la preocupació de Joan XXIII. Què significa la crida a la pobresa per a l'Església actual? L'Església no ha de competir amb les grans empreses comercials i propagandístiques que dominen el mercat d'aquest món. La seva pobresa no significa impossibilitat de complir la seva missió: sobretot la seva pobresa és no tenir por de no ésser forta segons el model de les grans empreses o organitzacions d'aquest món.

El testimoniatge de pobresa de l'Església és confiar en la seva pròpia força, que ve del seu Senyor. La pobresa de l'Església és trobar-se profundament desarmada. És no témer la pròpia debilitat amb referència a les mesures de la força corrent.

Andrea Riccardi

(Déu no té por, Publicacions de l'Abadia de Montserrat)

SANTORAL

1. ✠ Diumenge XVIII de durant l'any. Sant Alfons-Maria de Liguori (Nàpols 1696-Pagani 1787), bisbe de Goti i doctor de l'Església, fund. Redemptoristes (CSSR, 1732), patró dels confessors i moralistes; sant Feliu (Fèlix), mr. a Girona (s. iv), d'origen africà. Santes Fe, Esperança i Caritat, vgs. i mrs.

2. Dilluns. Sant Eusebi de Vercel·li (†371), bisbe, d'origen sard; sant Pere-Julà Eymard (1811-1868), prev. marianista, de La Mure, fund. associacions eucarístiques; Mare de Déu dels Àngels o de la Porciúncula; santa Teodora i els seus tres fills, mrs.; sant Esteve I, papa (254-257) i mr.

3. Dimarts. Sant Gustau, bisbe; santa Lídia, de Tiatira, deixebda de Pau a Filips (s. i); beata Joana d'Aza, mare de Domènec de Guzman; santa Cira, vg.

4. Dimecres. Sant Joan-Maria Vianney (1786-1849), prev., rector d'Ars (bisbat de Belley), patró dels rectors de parròquia. Santa Perpètua, mare de família romana mr.

5. Dijous. Mare de Déu de les Neus, i altres advocacions: Àfrica, Blanca, Eivissa, Reimei...; sant Osvald, rei anglès; santa Afra, mr.

6. Divendres. Transfiguració del Senyor, popularment: el Salvador, situada per tradició al mont Tabor (s. iv); sant Just i sant Pastor, noiets germans mrs. d'Alcalà d'Henares; sant Hormisdès, papa (514-523).

7. Dissabte. Sant Sixt II, papa (grec, 257-258), i els seus quatre diaques, mrs.; sant Gaietà (Cayetano, Vicenza 1480-Nàpols 1547), prev., fund. Teatins (CR, 1524); sant Albert Tràpani o de Sicília, prev. carmelità.

INTENCIONS DEL SANT PARE (agost)

General: Perquè tots els qui viuen en la necessitat trobin comprensió i acollida.

Missionera: Perquè l'Església sigui la llar dels qui han d'emigrar.

ENTREVISTA

FRANCESC TORRALBA

Ètica de les virtuts

Segons el filòsof i teòleg Francesc Torralba, en l'actualitat està emergint l'interès per l'ètica de les virtuts. «Ens hem adonat que una ètica mínima, fonamentada en uns principis bàsics, és insuficient per assolir l'excel·lència; les virtuts tornen a ocupar un lloc central en l'ètica i des de posicions no necessàriament cristianes», assegura el Dr. Torralba, que afirma que torna l'interès per Aristòtil, pels estoics, per Confuci, per les virtuts tradicionals. Els dies 6, 7, 9 i 10 de setembre, Francesc Torralba impartirà —de sis a nou del vespre— el curs *Ètica de les virtuts* a l'ISCREB (934 541 963 / www.iscreb.org), en el qual es proposa presentar els grans autors que defensen una ètica de les virtuts per al s. XXI.

Totes les virtuts que tractarà tenen la mateixa base? Quina relació s'estableix entre virtut i fe?

La primera expressió de l'ètica de les virtuts formalment elaborada és obra d'Aristòtil. En la seva obra, *Ètica a Nicòmac*, descriu les virtuts bàsiques de l'ésser humà, aquells hàbits que el perfeccionen, que el fan ser més plenament humà i que, consegüentment, milloren la qualitat de vida dels pobles i de les ciutats. Entre aquest cos de virtuts destaca la justícia, la prudència, la templança, la fortalesa i també l'amistat. La filosofia cristiana posterior recull l'herència grega i l'eixampla significativament amb el cos de virtuts teològals: la fe, l'esperança i la caritat.

Un dels punts que desenvoluparà és el de l'educació de les virtuts i la conquesta de la felicitat. Què proposa per ser més feliç?

El camí cap a la felicitat passa, necessàriament, pel conreu de les virtuts. La felicitat és un estat interior de plenitud que l'ésser humà experimenta quan ha obrat bé, quan ha millorat la qualitat de vida dels altres, quan la seva acció en el món ha deixat un rastre bell i bo. Les virtuts no són obstacles a la felicitat, sinó el camí que hi condueix.

A qui va adreçat, aquest curs?

El curs va orientat a tot professional interessat a millorar significativament la seva pràctica professional. Es tracta de fer veure que la competència, el bon fer, no solament exigeix un domini científic i tècnic de la disciplina, sinó el conreu de determinades virtuts. Un metge que no té la virtut de l'escolta difícilment serà bon metge, però un mestre que no tingui la virtut de la paciència, difícilment podrà educar correctament.

Òscar Bardaji i Martín

QUERIDOS ABUELOS

Actitudes positivas a seguir

Veamos las actitudes positivas que deben reunir abuelo y abuela para acceder a la categoría simbólica de *buenos abuelos*.

La primera actitud positiva es que aportan una ayuda a los padres, pues los reemplazan cuando es necesario o los secundan en el cuidado del niño colaborando en sus funciones parentales. Esto le da al pequeño una gran seguridad y repercute en su buen equilibrio emocional.

También muestran al niño otra forma de vida, otros hábitos y maneras de hacer, todo lo cual ayuda a su socialización. Y si aconsejan a los padres, obviamente el niño se beneficia de ese buen asesoramiento.

Los abuelos hacen comparaciones positivas sobre la manera de hacer de los padres y la suya propia, de manera que pueden decir, por ejemplo: «Tus padres hacen eso de esta forma y yo lo haría de esta otra, veamos cuál es más práctica», favoreciendo así el espíritu crítico del niño.

Como los abuelos tienen un modo de vida más calmado que los padres, aportan al niño un sentimiento de apaciguamiento y de seguridad. Son un paño de lágrimas cuando el niño está triste, pues pueden consolarlo y hacerle comprender su error o el motivo de la tristeza. Así, le dan al niño una imagen positiva de la vejez.

Como última cualidad positiva, subrayo el papel de los abuelos como figuras sustitutorias cuando falta alguno de los padres o ambos, por causa de divorcio, separación forzosa o fallecimiento. Un refrán dice que «La mejor cuna de un nieto es el regazo de su abuela».

Dr. Paulino Castells

(Queridos abuelos, Ediciones Ceac. Estimats avis, Ed. Columna)

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest diumenge dia 1 d'agost, a les 12 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Sant Feliu de Sabadell amb motiu de la festa titular.

Divendres dia 6, a les 10.30 h. Pronuncia una Catequesi adreçada als joves a l'església de San Agustín (Jesuïtes) a Santiago de Compostel·la i, a continuació, celebra l'Eucaristia.

▶ NOTÍCIES

El Sr. Bisbe de Terrassa concelebra al funeral per les víctimes de l'accident de Castelldefels. El dimecres dia 30 de juny Mons. Josep Àngel Saiz Meneses concelebrà en la missa exequial per les víctimes de l'accident ocorregut a l'estació de Castelldefels la nit de Sant Joan. Alguns dels difunts eren residents a Rubí i a Sabadell (diòcesi de Terrassa). Presidí la celebració Mons. Agustí Cortés Soriano, bisbe de Sant Feliu de Llobregat.

Celebració del sagrament de la Confirmació a Cerdanyola. El divendres dia 9 de juliol a les 8 del vespre Mons. Josep Àngel Saiz Meneses presidí la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Sant Martí de Cerdanyola i administrà el sagrament de la Confirmació a onze joves de la comunitat parroquial. Varen concelebrar amb el Sr. Bisbe els preveres de la parròquia i el seu secretari particular.

▶ AGENDA

Festa de Sant Llorenç. Dimarts dia 10 d'agost a les 11 h: celebració de l'Eucaristia i processó amb la imatge del sant a l'antic Monestir de Sant Llorenç del Munt (La Mola). Aquesta festa tradicional aplega persones de diferents poblacions que puguen a peu la muntanya.

Pregària amb cants de Taizé. A la parròquia de la Puríssima de Sabadell (Via Massegué 21), després del descans estiuenc, la *Pregària amb cants de Taizé* tornarà a començar el dia 15 de setembre i es farà cada dimecres a les 20.30 h, a la Capella de l'Acolliment.

Horari de la Cúria Diocesana durant el mes d'agost. Les oficines de la Cúria diocesana romandran tancades durant el mes d'agost. Amb tot, obriran per a atendre el públic els dijous d'11 a 13 h. A la parròquia de Sant Esteve de Granollers: dilluns i divendres de 18 a 20 h.

Horari de la Catedral durant l'agost

- Dies feiners, dissabtes i vigílies: Missa a les 9 h i a les 20 h.
- Diumenges i festius: Missa a les 9 h, a les 12 h i a les 20 h.
- A l'església de Sant Francesc, missa a les 11 h en castellà.
- Confessions abans de les misses.
- Despatx parroquial: dimecres de 18 a 20 h.

Nota sobre la Missa retransmesa per televisió. La celebració de l'Eucaristia dels dies feiners a les 12 del migdia, retransmesa pel Canal Català s'interromp durant el mes d'agost. Tornarà a començar el dilluns dia 30 d'agost.

Peregrinació de joves a Santiago de Compostel·la.

Del dia 1 al 8 d'agost, amb motiu de l'Any Jubilar *Xacobeo*, un grup de 74 joves del bisbat de Terrassa peregrinarà a Santiago de Compostel·la juntament amb joves de tots els bisbats de Catalunya (400 en total). La Delegació Episcopal de Pastoral de Joventut de la diòcesi de Terrassa s'uneix a la peregrinació organitzada pel Secretariat Interdiocesà de Joventut (SIJ). La peregrinació té com a lema: *Com l'apòstol, amics de Jesús*. Seguiran el Camí de Portugal, passant per Pontevedra fins a Santiago de Compostel·la... El Sr. Bisbe els acompanyarà i els celebrarà la missa durant el camí els dies 4 i 5. Arribats a Santiago, el divendres dia 6 Mons. Josep Àngel Saiz Meneses pronunciarà una catequesi als joves i celebrarà l'Eucaristia amb ells a l'església de San Agustín (Jesuïtes). El diumenge dia 8 participaran en la *Missa del Pelegrí*, unint-se al *Pelegrinatge Europeu de Joves*.

ELS NOSTRES ARXIPRESTATS (XII)

Sant Cugat

L'arxiprestat de Sant Cugat compta amb moltes esglésies de cases religioses. Expliquem avui la parròquia principal.

Sant Pere d'Octavià de Sant Cugat del Vallès. L'actual població de Sant Cugat del Vallès té el seu origen en el *Castrum Octavianum* de l'època romana, que segons la tradició fou el lloc de martiri de sant Cugat. Les restes arqueològiques d'un *martyrium*, on haurien reposat les despulles del sant i d'una basílica funerària ens porten als segles IV i V. L'església parroquial, dedicada a sant Pere és esmentada amb freqüència a partir del segle XI. La parròquia tingué una història lligada a la del Monestir de Sant Cugat. Al s. IX ja es documenta una vida cenobítica, que a partir del s. XI és de monjos benedictins. El monestir exercí el dret de presentació del rector. De fet, el monestir benedictí de Sant Cugat tingué un extens patrimoni territorial i jurídic. Si d'una banda l'abat era un senyor feudal, d'altra banda vetllà per conservar l'esperit de la reforma gregoriana (del papa Gregori VII) en els monestirs que depenien d'ell. Amb l'extinció dels ordes religiosos (1820) i la desamortització (1835) la parroquialitat passà a l'església de l'antic monestir, situació que continua avui dia. De l'antiga església parroquial no en queden restes.

(Continuarà)

REMAD MAR ADENTRO

Testigos de Jesucristo en Europa

Durante la semana que hoy comienza y hasta el próximo domingo, se celebrará en Santiago de Compostela la Peregrinación Europea de Jóvenes (PEJ), que será uno de los actos más esperanzadores del Año Santo Jacobeo, este jubileo que tendrá uno de sus momentos culminantes con la presencia del Santo Padre Benedicto XVI, en la capital de Galicia, el 6 de noviembre próximo, durante su viaje a Santiago y a Barcelona para consagrar el templo de la Sagrada Familia el domingo 7 de noviembre.

Como uno de los obispos que he sido llamado a trabajar en el pasado reciente y en el presente en lo que podríamos llamar *la misión cristiana entre los jóvenes* —en nuestros ambientes eclesiales lo llamamos *Pastoral de la Juventud*—, estaré estos días en Santiago y desde este escrito pido a todos cuantos me lean que quieran rezar por los frutos de esta peregrinación juvenil de ámbito europeo.

En mi anterior artículo cité la primera parte de la plegaria que el arzobispo de Santiago, Julián Barrio, ha compuesto para esta ocasión. Ahora voy a citar la segunda y última parte, que propongo rezar a mis lectores y lectoras. Dice así: «Te pido, Padre Santo, por intercesión de María, nuestra Ma-

dre, y del Apóstol Santiago, por todos los jóvenes, para que movidos por el Espíritu Santo, abran sus corazones a tu amor misericordioso, escuchen tu llamada y sean testigos de tu presencia viva en el mundo. A Ti el honor, la gloria y la alabanza por los siglos de los siglos. Amén».

Esta oración tiene, como el Símbolo de la Fe, una estructura trinitaria. Se dirige a Dios Padre, por Jesucristo en el Espíritu Santo. Es una oración que revela una confianza en los jóvenes y una cierta preocupación por el futuro. Los jóvenes de toda Europa que estos días pisarán el Camino de Santiago son herederos de un pasado cristiano, pero a la vez habrán de ser los protagonistas de la evangelización de la Europa del futuro. Por esto son motivo de preocupación y también de esperanza.

En la pastoral juvenil, aspiramos a formar unos jóvenes cristianos que estén presentes en los lugares, ambientes e instituciones propias de los jóvenes; que estén en dichos lugares de un modo activo y participativo; que sean capaces de descubrir con generosidad y comprensión los valores y contravalores de los jóvenes en sus diversas tendencias y grupos y que tengan la capacidad de asumir críticamente una sociedad cada vez más

compleja y sus condicionamientos socio-económicos.

Para obtener todo esto resulta evidente que el joven o la joven no pueden andar solos por la vida. La fe cristiana nos remite siempre a la comunidad humana y a la comunidad de fe, a la comunidad cristiana.

Pero el grupo o la comunidad de fe no ha de estar cerrada en sí misma o al servicio de sí misma. El fragmento de la plegaria que he citado habla de compromiso, de respuesta a la llamada de Dios —en alusión transparente al problema de la falta de vocaciones sacerdotales y religiosas. Y habla de ser «testigos de la presencia viva de Dios en el mundo». Por esto, el camino cristiano de los jóvenes ha de valorar, desde el comienzo mismo, pequeños compromisos o acciones de los jóvenes en su propia realidad de estudio, de trabajo, de pueblo, barrio, familia, continente o mundo. Estos días de agosto se trabaja en la capital del Apóstol por el futuro cristiano de Europa. Quieran acompañarnos con sus oraciones por la Europa cristiana del tercer milenio.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Obispo de Terrassa